

**ODLUKA
VISOKOG PREDSTAVNIKA**

Br. 24/09

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi s implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće za implementaciju mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi s tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno”, o određenim pitanjima, uključujući i prema tački (c) stava XI .2 “mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za implementaciju mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. decembra 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjave predsjednika Vijeća sigurnosti (S/PRST/2002/21), od 23. jula 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju (“MKSJ”) na osnovu koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostepenom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na koji način ne ometa obaveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i krivičnim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom komuniqueu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. septembra 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se, između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u komuniqueu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira održanog 15. marta 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima Bosne i Hercegovine da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Prisjećajući se da se u svojoj Deklaraciji donesenoj nakon sastanka održanog u Sarajevu 18. i 19. juna 2007. godine, Upravni odbor Vijeća za implementaciju mira složio da postoji potreba za jačanjem kapaciteta bh. organa za provođenje istraga protiv osumnjičenih za ratne zločine i njihovo krivično gonjenje;

Cijeneći napredak postignut u procesuiranju predmeta ratnih zločina;

Podsjećajući se, u tom pogledu, Državne strategije za rad na predmetima ratnih zločina koju je nedavno

usvojilo Vijeće ministara;

Imajući u vidu pismo od 19. decembra 2008. godine, koje je potpisala predsjednica Suda Bosne i Hercegovine, te pismo od 10. februara 2009. godine, koje je potpisao glavni tužilac MKSJ-a, kojima se izražava bojazan da je maksimalno trajanje pritvora do donošenja drugostepenih presuda nedovoljno da spriječi da osobe osuđene za najgnusnije zločine budu puštene, što dovodi do opasnosti od zastrašivanja svjedoka ili bjekstva;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu blagovremeno posvetili pažnju promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo konačno gonjenje i suđenje u predmeta ustupljenih iz MKSJ;

S obzirom na formulaciju predloženih izmjena i dopuna člana 138., stava (3) Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine koje je usvojilo Vijeće ministara 12. februara 2009. godine;

Svjestan hitnosti da se ovakve odredbe izmjene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi slijedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 i 12/09)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članu 3. tog zakona, na privremenoj osnovi, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

Sarajevo, 20. februara 2009. godine

Miroslav Lajčák
Visoki predstavnik

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KRIVIČNOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1. (Izmjena člana 138.)

U Zakonu o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, broj 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06, 29/07, 32/07, 53/07, 76/07, 15/08, 58/08 i 12/09), u članu 138. (*Određivanje pritvora nakon izricanja presude*), stav (3) mijenja se i glasi:

»(3) Poslije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže još devet mjeseci. Izuzetno, u složenim predmetima i iz važnih razloga Apelaciono vijeće pritvor može produžiti za još najduže šest

mjeseci. Ako za to vrijeme ne bude izrečena drugostepena presuda kojom se prvostepena presuda preinačuje ili potvrđuje, pritvor će se ukinuti i optuženi pustiti na slobodu. Ako u propisanim rokovima bude izrečena drugostepena odluka kojom se prvostepena odluka ukida, pritvor može trajati najduže još jednu godinu od izricanja drugostepene odluke.«

Član 2.
(Primjena ovog zakona)

Ovaj zakon se primjenjuje u svim slučajevima u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije stupanja na snagu ovog zakona.

Član 3.
(Stupanje na snagu ovog zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu po objavljivanju u »Službenom glasniku Bosne i Hercegovine«.